

CODUL FISCAL - MODIFICĂRI (LEGEA NR. 187/2015)

Redacția ProLege

Codul fiscal. Legea nr. 187/2015

Actul modificat	Actul modificador	Sumar
Codul fiscal	Legea nr. 187/2015 (M. Of. nr. 499 din 7 iulie 2015)	- <i>abrogă</i> : art. 7 alin. (1) pct. 2.1 și 2.2 - <i>modifică</i> : art. 7 alin. (1) pct. 4, art. 11 alin. (1), art. 127 alin. (4)-(6), art. 140 alin. (2) lit. h), art. 206 ¹⁰ alin. (2), (3) și (4) - <i>introduce</i> : art. 11 alin. (3), art. 206 ¹⁰ alin. (2 ¹)-(2 ³)

În M. Of. nr. 499 din 7 iulie 2015, s-a publicat Legea nr. 187/2015 privind aprobarea O.U.G. nr. 6/2015 pentru modificarea și completarea Codului fiscal (M. Of. nr. 250 din 14 aprilie 2015).

Vă prezentăm, în continuare, modificările aduse Codului fiscal prin Legea nr. 187/2015:

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 7 alin. (1) pct. 2.1** prevedea faptul că orice activitate poate fi reconsiderată ca activitate dependentă dacă îndeplinește cel puțin unul dintre următoarele criterii:

a) beneficiarul de venit se află într-o relație de subordonare față de plătitorul de venit, respectiv organele de conducere ale plătitorului de venit, și respectă condițiile de muncă impuse de acesta, cum ar fi: atribuțiile ce îi revin și modul de îndeplinire a acestora, locul desfășurării activității, programul de lucru;

b) în prestarea activității, beneficiarul de venit folosește exclusiv baza materială a plătitorului de venit, respectiv spații cu înzestrare corespunzătoare, echipament special de lucru sau de protecție, unelte de muncă sau altele asemenea și contribuie cu prestația fizică sau cu capacitatea intelectuală, nu și cu capitalul propriu;

c) plătitorul de venit suportă în interesul desfășurării activității cheltuielile de deplasare ale beneficiarului de venit, cum ar fi indemnizația de delegare-detașare în țară și în străinătate, precum și alte cheltuieli de această natură;

d) plătitorul de venit suportă indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, în contul beneficiarului de venit.

Potrivit **art. 7 alin. (1) pct. 2.2**, în cazul reconsiderării unei activități ca activitate dependentă, impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii, stabilite potrivit legii, erau recalulate și virate, fiind datorate solidar de către plătitorul și beneficiarul de venit. În acest caz se aplicau regulile de determinare a impozitului pentru veniturile din salarii realizate în afara funcției de bază.

Noua reglementare

Art. 7 alin. (1) pct. 2.1 și 2.2 – Abrogate.

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 7 alin. (1) pct. 4** definea activitatea independentă ca fiind orice activitate desfășurată cu regularitate de către o persoană fizică, alta decât o activitate dependentă.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 7 alin. (1) pct. 4** are următorul conținut: „4. *activitate independentă – orice activitate desfășurată de către o persoană fizică în scopul obținerii de venituri, care îndeplinește cel puțin 4 dintre următoarele criterii:*

4.1. *persoana fizică dispune de libertatea de alegere a locului și a modului de desfășurare a activității, precum și a programului de lucru;*

4.2. *persoana fizică dispune de libertatea de a desfășura activitatea pentru mai mulți clienți;*

4.3. *riscurile inerente activității sunt asumate de către persoana fizică ce desfășoară activitatea;*

4.4. *activitatea se realizează prin utilizarea patrimoniului persoanei fizice care o desfășoară;*

4.5. *activitatea se realizează de persoana fizică prin utilizarea capacității intelectuale și/sau a prestației fizice a acesteia, în funcție de specificul activității;*

4.6. *persoana fizică face parte dintr-un corp/ordin profesional cu rol de reprezentare, reglementare și supraveghere a profesiei desfășurate, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea și exercitarea profesiei respective;*

4.7. *persoana fizică dispune de libertatea de a desfășura activitatea direct, cu personal angajat sau prin colaborare cu terțe persoane în condițiile legii”.*

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 11 alin. (1)** prevedea faptul că la stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul respectivului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției. În cazul în care tranzacțiile sau o serie de tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale, ele nu sunt considerate ca făcând parte din domeniul de aplicare al convențiilor de evitare a dublei impunerii. Prin tranzacții artificiale se înțeleg tranzacțiile sau seriile de tranzacții care nu au un conținut economic și care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obișnuite, scopul esențial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar fi putut fi acordate.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 11 alin. (1)** prevede: „La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității.

Organul fiscal este obligat să motiveze în fapt decizia de impunere emisă ca urmare a neluării în considerare a unei tranzacții sau, după caz, ca urmare a reîncadrării formei unei tranzacții, prin indicarea elementelor relevante în legătură cu scopul și conținutul tranzacției ce face obiectul neluării în considerare/reîncadrării, precum și a tuturor mijloacelor de probă avute în vedere pentru aceasta”.

Noua reglementare

La art. 11, după alin. (2) **se introduce** un nou alineat, alin. (3).

Potrivit noii reglementări, **art. 11 alin. (3)** dispune: „Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) se stabilește prin ordin al președintelui ANAF”.

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 127 alin. (4)** prevedea faptul că instituțiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfășurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfășurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți, cu excepția acelor activități care produc distorsiuni concurențiale dacă instituțiile publice ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum și a celor prevăzute la alin. (5) și (6).

De asemenea, **art. 127 alin. (5)** stabilea faptul că instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 141.

În sfârșit, **art. 127 alin. (6)** dispunea faptul că instituțiile publice sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activități:

- a) telecomunicații;
- b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific și altele de aceeași natură;
- c) transport de bunuri și de persoane;
- d) servicii prestate în porturi și aeroporturi;
- e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;
- f) activitatea târgurilor și expozițiilor comerciale;
- g) depozitarea;
- h) activitățile organismelor de publicitate comercială;
- i) activitățile agențiilor de călătorie;
- j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante și alte localuri asemănătoare;
- k) operațiunile posturilor publice de radio și televiziune.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 127 alin. (4)** prevede: „(4) Instituțiile publice și organismele internaționale de drept public nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfășurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfășurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți, cu excepția acelor activități care ar produce distorsiuni concurențiale dacă instituțiile publice și organismele internaționale de drept public ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum și a celor prevăzute la alin. (5) și (6). În sensul prezentului articol, prin organisme internaționale de drept public se înțelege organizațiile internaționale interguvernamentale, constituite de către state care sunt părți la acestea, în baza unor tratate sau a altor instrumente juridice specifice dreptului internațional public și care funcționează conform actelor lor constitutive, statutelor lor sau altor documente care emană de la acestea, fiind guvernate de normele dreptului internațional public, și nu de dreptul intern al vreunui stat”.

De asemenea, **art. 127 alin. (5)** stabilește: „Instituțiile publice și organismele internaționale de drept public prevăzute la alin. (4) sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 141”.

În sfârșit, **art. 127 alin. (6)** dispune: „Instituțiile publice și organismele internaționale de drept public prevăzute la alin. (4) sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activități:

- a) telecomunicații;
- b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific și altele de aceeași natură;
- c) transport de bunuri și de persoane;
- d) servicii prestate în porturi și aeroporturi;
- e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;
- f) activitatea târgurilor și expozițiilor comerciale;
- g) depozitarea;
- h) activitățile organismelor de publicitate comercială;
- i) activitățile agențiilor de călătorie;
- j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante și alte localuri asemănătoare;
- k) operațiunile posturilor publice de radio și televiziune;
- l) operațiunile agențiilor agricole de intervenție efectuate asupra produselor agricole și în temeiul regulamentelor privind organizarea comună a pieței respectivelor produse”.

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 140 alin. (2) lit. h)** stabilea: Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:

(...)

- h) serviciile de restaurant și de catering, cu excepția băuturilor alcoolice.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 140 alin. (2) lit. h)** stabilește: *„Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:*

„h) serviciile de restaurant și de catering, cu excepția băuturilor alcoolice, altele decât berea care se încadrează la codul NC 22 03 00 10”.

Art. 206¹⁰ alin. (2) Cod fiscal (modificat prin Legea nr. 187/2015)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 206¹⁰ alin. (2)** prevedea faptul că pentru berea produsă de micii producători independenți, cu o producție ce nu depășea 200.000 hl/an, se aplică accize specifice reduse. Același regim se aplică și pentru berea provenită de la micii producători independenți din alte state membre, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 206¹⁰ alin. (2)** prevede: *„Pentru berea produsă de mici fabrici de bere independente, a căror producție în anul calendaristic precedent nu a depășit 200.000 hl/an, iar pentru anul în curs antrepozitarul autorizat declară pe propria răspundere că va produce o cantitate mai mică de 200.000 hl/an se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr. 1. Pentru micile fabrici de bere independente nou-înființate pentru care antrepozitarul propus declară pe propria răspundere că va produce o cantitate mai mică de 200.000 hl/an se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr. 1. Același regim se aplică și pentru berea livrată pe teritoriul României de către mici fabrici de bere situate în alte state membre, potrivit prevederilor din norme”.*

Art. 206¹⁰ alin. (2¹)-(2³) Cod fiscal (modificat prin Legea nr. 187/2015)

Noua reglementare

La art. 206¹⁰, după alin. (2) **se introduc** trei noi alineate, alin. (2¹)-(2³).

Potrivit noii reglementări, **art. 206¹⁰ alin. (2¹)-(2³)** prevăd: *„(2¹) În anul calendaristic următor celui în care antrepozitarul autorizat a realizat o producție mai mare de 200.000 hl, acesta nu beneficiază de nivelul redus al accizelor.*

(2²) Atunci când antrepozitarul autorizat nu respectă cele declarate prin declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (2), acesta este obligat la plata unei sume reprezentând diferența dintre nivelul standard și nivelul redus al accizelor prevăzut pentru bere, aferentă cantității care depășește 200.000 hl.

(2³) Sumele astfel calculate se stabilesc la data de 31 decembrie a anului în care s-a înregistrat depășirea cantității declarate și se plătesc de către antrepozitarul autorizat până la data de 15 ianuarie a anului următor”.

Art. 206¹⁰ alin. (3) și (4) Cod fiscal (modificat prin Legea nr. 187/2015)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, **art. 206¹⁰ alin. (3)** dispunea faptul că prin mici producători de bere independenți se înțeleg toți operatorii economici mici producători care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: sunt operatori economici producători de bere care, din punct de vedere juridic și economic, sunt independenți față de orice alt operator economic producător de bere; utilizează instalații fizice distincte de cele ale altor fabrici de bere; folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de bere și nu funcționează sub licența de produs a altui operator economic producător de bere.

De asemenea, **art. 206¹⁰ alin. (4)** stabilesc faptul că fiecare antreprenor autorizat mic producător de bere are obligația de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind producția pe anul în curs, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 206¹⁰ alin. (3)** dispune: *„Prin mică fabrică de bere independentă se înțelege o fabrică de bere independentă din punct de vedere legal și economic de orice altă fabrică de bere și care folosește clădiri separate din punct de vedere fizic de orice altă fabrică de bere și care nu lucrează sub licență. Atunci când două sau mai multe mici fabrici de bere cooperează, iar producția lor anuală totală nu depășește 200.000 hl, aceste fabrici de bere sunt considerate o mică fabrică de bere independentă separată”*.

De asemenea, **art. 206¹⁰ alin. (4)** stabilește: *„Fiecare mică fabrică de bere are obligația de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind cantitatea de bere pe care a produs-o în anul anterior și/sau cantitatea de bere pe care urmează să o producă în anul în curs, potrivit prevederilor din normele metodologice”*.

Alte prevederi ale Legii nr. 187/2015

Potrivit **art. II**, prevederile art. 140 alin. (2) lit. h) și art. 206¹⁰ alin. (2), (2¹)-(2³), precum și alin. (3) și (4) intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării respectivei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.